

Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi in jaz vas bom poživi. (Mt 11, 28-30)

HUDOBNA MAČEHA IN PASTORKA

Revni mož je ostal sam z majhno deklico Marico. Izbral si je novo ženo, ki pa je bila zelo hudobna. Ljubila je le svojo hčer. Pastorko, ki je bila prijetna in lepa punčka, pa ni mogla prenašati. Ves čas jo je le priganjala k delu in ji metala najslabše ostanke jedi. Namesto v postelji, je morala deklica spati v starem koritu. A Marica je kljub temu zrastle v dobro in potrpežljivo dekle, veliko lepše kot njena polsestra. Mačeha je zato noč in dan premišljevala, kako bi se je znebila.

Pa se je domislila. Nekega dne je poslala svojo hčer in pastorko volno prat. Hčeri je dala belo volno, pastorki pa črno. Naročila ji je, naj ne hodi več domov, če te črne volne ne opere tako belo, kot jo bo oprala njena hči. Uboga pastorka jo je milo prosila, naj ji ne da tako težke naloge, saj je vedela, da jo je nemogoče opraviti. A mačeha ni hotela popustiti. Ko je deklica uvidela, da je ne bo pregovorila, je vsak objokana šla za polsestro k potoku. Tam sta začeli prati vsaka svojo volno. Kmalu se jima je od nekod pridružilo lepo belo dekle in ju vprašalo, če rabita pomoč. Mačehina hči se ji je posmehovala in ji rekla, da ona ne rabi pomoči, saj ima čisto lahko nalogo. Tuja deklica je nato stopila k žalostni Marici in ji ponudila pomoč. Marica jo je z veseljem sprejela. V hipu, ko sta dekleti pričeli prati volno, se je črna barva spremenila v snežno belino. Ko sta končali z delom, je neznana prijateljica izginila.

Marica se je vsa vesela vrnila domov. Ko je mačeha videla belo volno, se je močno začudila, a tudi razjezila, saj ni imela vzroka, da bi pastorko napodila s hiše.

Kmalu je prišla huda zima in mraz. Mačeha je spet premišljevala, kako bi se znebila svoje pastorke. Pa se je domislila in ji naročila, naj vzame koš in se odpravi v goro nabirat zrele jagode, da jih bodo lahko jedli za novo leto. Brez njih se ne sme vrniti domov. Marica je milo zajokala in prosila mačeho, naj se je usmili, saj jagod pozimi ni. A mačeha ni hotela popustiti. Ko je žalostna deklica

hodila po gori, je srečala dvanajst junakov in jih vse lepo pozdravila. Oni so ji prijazno odzdravili in jo vprašali, kam gre vsa objokana v tako globokem snegu. Ko jim je vse razložila, so ji možaki obljubili pomoč, če jim bi le znala povedati, kateri mesec je v letu najboljši. Pastorka jim odvrne, da so vsi meseci dobri, najboljši izmed njih pa je sušec (marec), ki prinaša največ upanja. Junaki so bili z odgovorom zadovoljni in so ji pokazali dolinico, kjer je dobila toliko jagod, da je z lahkoto napolnila košek.

Tako je mačehi za novo leto prinesla dišeče sadeže in ji povedala, kako so ji do njih pomagali junaki, ki jih je srečala na na gori.

Nekaj dni pozneje, ko se je že otoplilo, pa je mačeha v goro poslala še svojo hčer. Upala je, da bo tudi ona naletela na tiste može, ki ji bodo zagotovo dali še kaj več, če so bili že z umazano pastorko tako dobri. Hči se je napravila in vsa vesela odskakljala v goro. Tam je res srečala tistih dvanajst junakov. Brez pozdrava jim je ukazala, naj tudi njej pokažejo jagode. Strinjali so se, še prej pa je tudi ona morala rešiti enako uganko kot pastorka. Hči jim je hitro odgovorila, da so vsi meseci hudi, sušec (marec) pa je najhuši. Brž ko je to izrekla, se je nebo v hipu pooblačilo in okoli dekleta so začeli švigati bliski in strele, da je komaj živa pritekla domov.

Medtem pa se je daleč naokrog razvedelo o dobroti in lepoti preganjane pastorke. Mlad, pošten in bogat gospod je mačehi sporočil, da bo tistega dne s svojim spremstvom prišel pastorko snubit za ženo.

Mačeha je bila seveda ljubosumna, zato Marici ni ničesar povedala, saj je hotela to srečo prihraniti za svojo hčer. Ko je prišel napovedani dan, je mačeha pastorko že zgodaj poslala spat v korito. Nato je očistila hišo, pripravila večerjo, lepo oblekla hčer, ji v roke potisnila pletilke in jo posadila za mizo.

Mačeha je snubce sprejela kar se da lepo, jih povabila v hišo in jim predstavila svojo pastorko – hčer. A njena prevara ni uspela. Pri hiši so imeli petelina, ki je ob prihodu gostov brez prestanka s svojim kikirikanjem sporočal, da je lepa Marica v koritu. Snubci so so uspeli razvozlati, kaj sporoča petelinje petje, zato so zahtevali, da pripeljejo pravo pastorko. Ko so jo zagledali, se niso mogli načuditi njeni lepoti in ljubeznivosti. Še isti večer so jo odpeljali s seboj. Marica je živela s svojim možem srečno še dolgo vrsto let. Hudobna mačeha in pastorka pa sta ostali osramočeni pred vsemi ljudmi. (Prirejeno po slovenski ljudski pravljici.)

Pastorka je imela res težko življenje. Pa vendar ni obupala. Ko se je znašla v težavah je z veseljem sprejela pomoč. Si se tudi ti že kdaj znašel v težavah? Kakšnih? Kako si se takrat počutil? Ti je kdo pomagal? Si morda sam koga prosil za pomoč? Tudi Jezus nas vabi, da ga prosimo za pomoč, ko se bomo znašli v težavah.

IZZIV ZA JUTRIŠNJI DAN: Ko ti bo nekaj težko narediti, ker ne boš znal ali pa se ti bo upiralo, sprejmi ponujeno pomoč in se zanjo zahvali. Tudi ti sam od sebe pomagaj tistemu, ki se bo znašel v stiski.